

Ucube Lise Öyküleri

SEYİT İLKTÜRK

Ucube Lise Öyküleri

Seyit İltürk

Anne ve Babamı Öldürdüm

Her şey o gün oldu. İki yıldır yanık olduğum kıza nihayet cesaret edip, çıkma teklifi etmişim. Sevdiğim kız yani Ayşe teklifime cevap bile vermemişti. Sadece gözlerime dik dik bakmış ve arkasını dönüp gitmişti. Hiçbir şey yapamamışım o yavaş yavaş uzaklaşırken benden. Sadece gitmişti. Üzgün üzgün sınıfıma doğru giderken arkadan biri kolumu tutmuştu. Heyecanla döndüm. Kesin Ayşe'ydi. O olmalıydı. Ama değildi. Onun yerine bana ciddi ciddi bakan Hilal'di. Ayşe'nin en sevdiği arkadaşıydı. Şaşırdım. Benle pek konuşmazdı. "Senle özel bir şey konuşmam lazım" dedi ve beni boş bir sınıfa çekti. Sınıfta kimse yoktu. "Ayşe'ye söz verdim söylemeyeceğime ama söylemek zorundayım çünkü sana yaptıkları hiç adil değil" dedi. Ben sesimi bile çıkaramadım. Bana ne yapmışlardı ki adil olmasın? Ama Hilal benden cevap almadan direk söylememesi gereken sırrı söyledi: "Fatih ile Ayşe çıkmaya başladı". Dona kaldım.

Ayşe'nin neden Hilal'e baskı yaptığını anlamışım. Fatih benim en iyi arkadaşım. Ve iki yıldır Ayşe'yi sevdiği bilen ilk ve tek insandı. Buna rağmen Ayşe ile çıkmaya başlamıştı. Kızmadım. Sadece şaşırdım. Sınıfa gittim. Sırampa oturdum. Etrafımda gölgeler dolaşırken biri yanıma oturdu. O da gölgeydi. Ses çıkarmaya çalışıyordu ama ben nedense duymuyordum. Sonunda o gölge beni tutarak kendine çekti. Fatih dibimdeydi. Demek ki o gölge Fatih'ti. "Eee söyledin mi Ayşe'ye?" diyordu heyecanlı bir suratla. Neden heyecanlı olduğunu merak ettim. Sırıtması gerekmez miydi? Cevap verdim. Şaşırmadı. Sadece birşeyler gevelemişti. Anlamışım. Hilal haklıydı. Yalan söylemiyordu. Ama yine de emin olmam gerekiyordu. Beden eğitimi dersi için soyunma odasına gittiğimizde çaktırmadan Fatih'in telefonundaki mesajlara baktım. Hakan diye biriyle bolca yazışma mevcuttu. Hemen okudum. "Az önce bana teklif etti." yazıyordu. Hilal haklıymış. Yalan söylemiyormuş. Artık eminim.

Eve gitmek için tıklım tıklım dolmuşa binmişim. Konserve kutusu gibiydi. Kadınların iftiralarına maruz kalmamak için ellerimi mümkün olduğunca görülebilir ve yüksek bir yerde tutuyordum. Dengem bozuluyordu ama yine de ayaktaydım. Nihayet evime gelmişim. Saatin kaç olduğuna bakmak için cebimdeki telefonu yokladım ama orada değildi. Soyunma odasında mı unuttum diye düşünürken dolmuşa binerken yanımda olduğu aklıma geldi. Binmeden kontrol etmişim. Şimdiyse yoktu. Demek ki dolmuşta biri çalmıştı. Yola baktım. Çoktan gözden kaybolmuştu. Pahalı bir telefonda. Kızmadım. Sakince evime gittim. Evde kimse yoktu. Anahtarımı kullanarak eve girip, direk odama girdim. Üstümdekileri çıkarmadan bilgisayarını açmışım. Facebook'tan biri mesaj yollamıştı. Hafta sonlarımı ayırdığım üç yıllık bir müzik grubum vardı. Onlar atmıştı mesajı. Bensiz toplantı yapıp, beni çıkardıklarını anlatıyorlardı. Neden belirtmemişlerdi. Mesajı üç kez üst üste okudum. Kızmadım.

Annemle babam çoktan eve gelmişti. Yemek hazırlanmış ve üçümüz her akşam olduğu masada beraber oturuyorduk. Her şey sakin gidiyordu. Bugün başıma gelenleri düşünürken babam ile annem birbirine laf sokmaya başladı. Önce annem neden babama geç kaldığını sordu. Babam ofiste işin uzadığını söyledi. Annem bıyıktan altından bir şeyler dedi. Babam da cevap verdi. Bu kez annem yüksek sesle bir şeyler söyledi. Babam bağırılmaya başlamıştı. Annem de bağırıyordu artık. Komşular kesin bizi duyuyordu. Nedense kızmadım. Onları görmezden gelip, sessizce barbunya yemeğimi yedim. En nefrettiğim yemekti.

Onlar hala birbirine bağırırken dişlerimi fırçalamak için banyoya gitmiştim. Diş fırçam yere düşmüştü. Annemin bir haftadır temizlemediği ve babamın çıplak ayakla bastığı zemine düşmüştü. Bunu görünce kalbim hızlı hızlı atmaya başladı. Hızlı hızlı nefes almaya başladım. Vücudum ısınmaya başlamıştı. Saçlarımın dibi deli gibi kaşınmaya başlamıştı. Hızlı kaşıldım orayı ama daha beter kaşınmaya başlamıştı. O da yetmezmiş gibi yüzüm kaşınmaya başlamıştı. İçim yanıyordu. Öfke bütün vücudumu ele geçirmişti. Hızla mutfığa koştum. Annemin az önce ekmek kestiği bıçağı kaptığım gibi salona koştum. Hala kavga ediyorlardı. Bunu görünce daha da kızdım. Annem ile babam elimdeki bıçağı görünce susmuşlardı ama ağızlarından bir kelime çıkmadan babamı bıçaklama başladım. Bıçağı önce sağ gözüne soktum. Babamdan acı bir çığlık yükselmişti. Annem de çığlık atıyordu. Sonra hızla boynunu bıçaklamaya başladım. Kan fişkırmıştı suratıma. Babamın kanı. Babam diş fırçam gibi yere düşmüştü.

Annem hızla dış kapıya yönelmişti. Çığlık atıyordu. Hızla koşup, annemin saçından tuttum. Sonra da boynunu kestim. Hemen ölmüştü. Zemin kanla dolmuştu. Annemin kanı. Komşular kapıyı yumrukluyordu. Hemen yüzümü yıkadım. Kan lekesi kolay kolay çıkmıyordu. Sonra sakin bir yüzle kapıyı araladım ve hüzünlü bir sesle babamın annemi dövdüğünü söyledim. Komşular inanmıştı çünkü babam gerçekten de döverdi. Kaç kez karakolluk olmuşlardı. Onlar gidince annemin bedenini banyoya sürükledim. Sonra da babamınkini sürükledim. "Diş fırçamı yere düşürdüğünüz için size çok kızdım" dedim sakin sakin. Cevap vermediler. Onlara uzun uzun baktım. Çok çirkindiler. Mutfığa gidip temizlik dolabından tuz ruhu aldım. İkisinin suratına döktüm. Artık daha da çirkindiler.

Komşu

Yan dairemiz üç senedir boştu. Nedeni hiç merak etmedim ama ev sahibi, eve talep olmasına rağmen kimseye vermedi. Boş boş yattı ev hiçbir kazanç getirmeden. Babam ise çok merak ediyordu. Önce sadece bizle konuşurken bu meseleyi şimdi tüm kiraathane halkı ile konuşuyordu. Herkes farklı bir teori üretse de kimse tam cevabı bilmiyordu. Bir gün okula gitmek için aceleyle çıkmıştım ki yan dairemizin paspası olduğunu fark ettim. Ertesi gün ise kapılarında çöpler birikmeye başladı. Öyle ki artık duvardan sesler geliyordu. Şifon, çatal bıçak sesi. Emindik artık. Birileri o daireye taşınmıştı.

Annem ile babam ziyarete gitti sarma dolma yaparak. Her ne kadar yaptıkları komşuluk gibi gözükse de aslında işin altında zapt edilemeyen merak yatıyordu. Yeni komşu kimdi, bekar mı, çocukları var mı, ne iş yapıyor, geliri ne kadar gibi tonlarca soruya yanıt aramak için gitmişlerdi ama kapıyı kimse açmadı. Bizimkiler öyle bir bozuldu ki anlatamam. Şimdiden haklarında dedikodular yapmaya başlamışlardı. "Kesin ukala bir karısı vardır. Kapının deliğine bakıp, bizi beğenmeyip, açma demiştir" diyordu annem çay arkadaşlarına. Beş hafta geçmesine rağmen hala görememiştik onları. Havalarda ısınınca annem ile babam yazlığa gitti. Evde bana kaldı. Komşuları da pek önemseyen biriyimdir ayrıca.

Okullara gitmeme başladım annemler gidince. Bütün gün House M.D. izliyordum. Ne de olsa sekiz sezon... Üçüncü sezonda ara verip, mutfağa süt almaya gittim olayların başladığı gece. Ev inanılmaz bir sesle inliyordu ve ses yan komşumuzdan geliyordu. Bu ses iki çiftin bildiğin sevişme inmeleriydi. Bizimkilerin burada olmalarını diledim pis pis sırtarak. Dizi izlemeye devam ettim. İkinci gece yine aynı olay yaşandı. Yine takmadım. Üçüncü gece yine aynı sesler dolanıyordu evde. "Vay canına! Milette iyi libodo varmış" dedim bu kez. Dört, beş, altı ve yedi derken sekizinci gecede aynı şeyler oldu. Bu kez sinirlenmiştim. Her gece bu sesleri duymak zorunda değildim. Sinirle evden çıkıp, komşunun kapısını çaldım. Sesler aniden kesildi. Bir dakika boyunca da hiçbir tepki gelmedi. Ben yine sinirlerden vurdum kapıya. Bu kez kapı yavaşça açıldı. Ama ortada kimse yoktu. Ve evin hiçbir lambası yanık değildi. Sadece uzaktan zayıf bir ışık geliyordu.

Bir an tereddüt ettim. Geri dönmeyi düşündüm ama bizimkilerin genini aldığımdan merakıma yenik düştüm ve eve girdim. Etraf karanlıktı. Eşyaları göremiyordum. "Kimse var mı?" diye seslendim. Cevap gelmedi. Ben ürkek adımlarla o zayıf ışığı takip ettim. Hani karanlıkta televizyon izlersiniz ve duvara değişken renkler verir ya işte o renklerden vardı. Televizyon diye tahmin ederek, yürüdüm. Nihayet oturma odasına benzer bir yere gelmişim ki odanın içi tamamen boştu. Ne perde ne de halı vardı. Çırılçıplak parkelerin üzerinde bir dizüstü bilgisayar ve o bana bağlı beş artı bir ses sistemi vardı. Bu manzara nedense kanımı dondurdu. Hızla geriye dönüp, çıkacaktım ki bir anda bilgisayar kapandı. Ev içi şimdi kapakaranlıktı. Önümü göremiyordum. İşin kötüsü kapıda kapanmıştı. Daha korkunç olansa kapı kapandıktan sonra kapıyı birilerinin kitlediği duydum. Yukarıdan iki tak tak sesiyle üst taraftan kitlenmişti kapı. Nefes nefese kaldım. Cebimi yokladım telefonunun ışığını yakmak için ama aceleyle çıktığım için almamıştım. "Kim var orada" diye bağırabildim sadece.

Karanlıkta zar zor yürüyordum ki biri beni duvara yapıştırdı ve ellerimi ters çevirip, kitledi.

Hareket edemiyordum. Ne kadar uğraşmama rağmen kitlenmişim. Biri beni duvara sıkıştırmıştı. Her kimse çok güçlü biriydi. Büyük ihtimalle bir erkekti. Bütün vücudunu kullanarak hareket etmemi engelliyordu. Bir şeyler demeye çalıştım ama ses çıkmıyordu. Konuşamıyordum. Ama adamın nefes alışverişini ve çıkardığı garip sesleri duyabiliyordum. Adam biri elliyle ellerimi tutarken diğer eliyle yüzümü okşamaya başladı. Eli nasırlıydı. Pürüzleri suratımı deliyordu. Eli sonra boynuma kaydı ve oraya okşadı. Korkudan hareket edemiyordum artık. Onun yerine derin derin nefes alıyordum adrenalin yüzünden. Boynumu okşadıktan sonra elini v yaka tişörtümün yakasına götürdü ve göğüslerimi okşadı. Ve ani hareketle tişörtümü yırtıp, üzerimden attı. Artık yarı çıplaktım. Sırtımı okşamaya başladı bu kez. Ve ellerini daha da aşağıya götürmeye başladı. Eşorfmanımı indirmişti. Ve kalçamı okşuyordu. Ağlamaya başladım. Bu işin kötüye gittiğini anlamıştım. "Lütfen yapma" diye bildim sadece ağlayarak.

Ağlama rağmen adam merhamet göstermiyordu. Bu kez sinirden çırpınmaya başladım. Adam yine zapt etti beni ama bu kez ters çevirip, sırtımı duvara yapıştırdı. Karanlık olmasına rağmen adamın gözlerini görebiliyordum. Masmaviydi. O gözlere birkaç saniye göz kırpmadan baktım. Adam ani hareketle beni dudağım öpmeye çalıştı ve ama direndim. O da bu kez boynumu öpmeye başladı. Kirli sakallarını tenimde hissediyordum. Yarattığı batma hissi boynumu felç etmişti. Sürtünmeden ötürü tenimin kızardığını hissedebiliyordum. "Lütfen yapma. Erkeklerden hoşlanmıyorum" dedim bu kez arkadaş ses tonuyla. Korkmamış gibi davranmaya başlamıştım. Adam bir anda geri çekildi. Artık bana temas etmiyordu. Sonra karanlıkta kayboldu. Ben ne olduğunu anlamaya çalışırken birden dış kapı açıldı sonuna dek. Ben de fırsattan yararlanıp, hemen kaçtım. Eve gidip, kapıyı tümden kilitledim. Birilerini aramak istedim ama utandım. Bu olay hiç yaşanmamış gibi yapmaya karar verdim.

Depresyona girmiştim. Ne dışarı çıkabiliyor ne de çalan kapılara cevap verebiliyordum. Ondan korkuyordum. Geceleri yatağında zıplıyordum sanki üzerimdeymiş gibi oluyordu çünkü. Bir hafta sonra zar zor dışarı çıktım. Markete gidip, alışveriş yaptıktan sonra yolda yan dairenin sahibiyle karşılaştım. Kafasıyla selam verip, gidiyordu ki onu durdurdum. "Samet amca. Bizim oraya kim taşındı" dedim. Samet amca şaşırmışa benziyordu. "Kimse evladım. Uzun sürede taşınamaz. Miras kavgası yüzünden mahkemelik orası" dedi. Dondum kaldım. Ev sahibi yoluna devam etti. Kafam allak bullak apartmanın önüne vardım. Kafamı kaldırıp, o daireye baktığımda tüylerim diken diken oldu. Karanlık bir gölge pencereden bana bakıyordu. Üstelik o gölge o mavi gözleri taşıyordu.

O Kız

Selam. Kendimi tarif edersem hayatı boyunca annesinin gölgesi altında yaşamış, bol bol ballı süt içmiş ve çizgi filmlerin gerçek olduğunu hayal ederek büyümüş biriyim. Arkadaşlarım var ama hepsi benim gibi. Aynı renkleri görmek bazen sıkıcı olabiliyor. Bu yüzden midir bilmiyorum ama anneme çok benzeyen ve ondan sürekli kek, pasta tarifi alan Kübra yerine babası ölmüş ve annesinin ne iş yaptığı belli olmayan Ceren'e aşık oldum. Onu ne kadar sevdiğimi anlatmak yerine size onu ilk ne zaman gördüğümü anlatmayı yeğlerim.

Liseye başladığım ilk gündü. Servisi kaçırdığım için ve paramı da kaybettiğim için eve yürümek zorundaydım. Ama sorun değildi çünkü tren istasyonunun olduğu kaldırımdan birkaç durak boyunca ilerleyince evime geliyordum. Ben de öyle yaptım. Önce lacivert ve ucuzluktan ölen kravatımı önce sağa sonra da sola çekerek gevşettim. Ceketimi çıkarıp, tek parmağımla ki bu sağ elimin işaret parmağı oluyor, sırtımda sarktım. Yol boyunca bu haldeydim. Neredeyse eve gelmişim ki kaldırımda oturmuş Ceren'i gördüm. O da okul kıyafetleri içindeydi. Sanki dört beş kişi zorla tutup, giydirmişti kıyafetlerini. Her yeri ama her yeri dağınıktı. Çorabı kaçmıştı. Saçı ise yıllarca taranmamış gibiydi. Bez ayakkabıları yırtıktı. Beyaz gömleğinde ise ketçap lekesi vardı. Annem görse saatlerce yıkardı o gömleği. Üstü başı dağınık olması yetmiyormuş gibi bir de sigara tütürüyordu. Ben onu dakikalarca gözlemlerken o beni görmemişti. Birkaç adım atmıştım ki beni gördü. Dik dik bakmaya başladı. O da beni süzüyordu. Hissetmişim. Adımları daha da hızlandırdım ve yere bakarak hızla önünden geçtim. "Hey" diye seslendi bana. Tereddüt ede ede baktım. İşte ilk o zaman karanlığı onların gözlerinde gördüm. O gözlerini hiç kırpmadan elindeki sönmemiş sigarayı yuttu. Gördüğüme inanamadım ve hızla uzaklaştım. Ne arkama baktım ne de önüme...

Her ne kadar ondan uzak durmam gerektiğini düşünsem de yaramaz yanım onu görmek istiyordu. Çekici ya da güzel değildi. Ama nedense onu istiyordum. Yanında olmak ve ona saatlerce bakmak istiyordum. Çok saçmaydı ama yine de böyleydi arzularım. Ceren'i sık sık görmeye başladım ve bu ben istediğim için o istediği için oluyordu. Aynı lisedeydik. Bunu ikinci gün öğrendim. Tişim gelmişti. Koşa koşa tuvalete gidip, en köşedeki pisuvara işerken kapının açıldığını duydum ama arkamı dönüp, bakmadım. Çünkü insanlar tuvalette kapıdan kimin çıkıp, girdiğini önemsemezler. Ben de öyle yaptım. Ama hataydı. Gelen Ceren'di. Bunu dibime gelip, pisuvarda işlememi izlemesiyle öğrendim. Reflekse soluma baktığımda onu görünce hemen irkildim ve ani hareketle pantolonumu yukarı çekip, kemerimi bağladım. "Ne yapıyorsun Ceren!" diye bağırdım. Çırtlak sesim boş tuvalette yankılanmıştı. Ona bakıyordum. O da o karanlık gözlerle bana bakıyordu. Cevap vermedi. Sadece elini pisuvarda birikmiş olan sidiğime soktu. Gözlerim alabildiğine büyüdü. Ne konuşabildim ne de ona bakabildim. Elini hipnotize olmuş gibi açık ağızla ve pörtlek gözlerle izliyordum. Ceren elini sidiğime iyice sürdü. Sonra da çıkana dek elini tuvalet fayanslarına sürdü. Yok olduğunda hızla lavaboya gidip, saatlerce elimi yıkadım sanki ben sokmuşum gibi. Tuvaletten çıkınca koridorda onu aradım. Önce sağa sonra da sola baktım ama kimse yoktu.

Üçüncü, dördüncü günde aynı şeyleri yaptı. Beni tuvalette yalnız buldu ve elliğini sidiğime sokup, fayansları sidikleledi. Beşinci gün yine işerken geldi. Pisuvarda işerken o da yanımdaydı. Ona bakmadım. O da bana bakmadı. Sadece işlememi seyrediyordu. Ben de utanıp, pantolonumu yukarı

çekmedim. Penisimi görmesinden de şikayetçi olmadım. Görmesine izin verdim. O da izledi. Bitince elline yine sidiğime sokacak sandım ama bu kez öyle bir şey yapmadı. Ayak parmak uçlarında yükselip, kulağıma "Hep bir erkeği işerken izlemek istemiştim. Teşekkür ederim" dedi. Ve inanmayacaksınız ama ellerini lavaboda bol su ve sabunla yıkayıp, gitti. Hiç yorum yapamadım. Sessizce ne yapmaya çalıştığını çözmeye çalıştım ama işe yaramadı. Okulun altıncı gününde ki bu hafta sonundan sonraki günler oluyor, onu görmedim. Yedi günde ise onu müdür yardımcısının odasından çıkarken gördüm. Benim de işim vardı o gün. Ona baktım. O da bana baktı. Birbirimize yaklaşıyorduk ama ikimizde göz kırpmamıştık. Adımlar atıldı. Yine göz kırpan olmadı. Sanki oyun oynuyorduk. Orta noktada buluşup, birbirimizi geçtik. Müdür yardımcısı söyleniyordu. Okulun kameraları bozulmuştu.

Sınıfa gidiyordum ki burnuma bir koku geldi. Bu bildiğin yanık kokusuydu. Hemen kokunun olduğu yere yöneldim. Kütüphane alev almıştı. Yeni olduğu belliydi. İçeride ise biri vardı. Kim olduğunu görmek için daha da ilerlemiştim ki tahmin ettiğiniz gibi Ceren'di. Elinde kibrit vardı. Onu gördüğümü gördü ve kibriti alevlere attı. Bense nefessiz kaldım. Okulu resmen aleve vermişti ama yine de onu izliyordum. Yavaş adımlarla yanıma geldi ve kütüphane cayır cayır yanarken etrafımda ellerini göğüsümde gezdirerek daire çizdi. Bense hala alevlere bakıyordu. O ise beni süzüyordu. Hem de çıplak tenimin üzerine sadece atlet giydiğim günde. Elinin soğukluğunu ve nasırlarını hissedebiliyordum. Sertti. Hayatımda hissettiğim en sert ellerdi. Gülümsüyordu. "Beni ele verecek misin?" dedi ve hızla duvardaki yangın alarm tuşuna bastı. Okuldaki alarm sistemi devreye girdi ve sirenler çığırmağa başladı. O an gözlerimi alevlerden ayırıp, ona baktım. Nefes nefese kalmıştım. Ergenlik ile genişleyen göğüsüm havanın içeriye girmesiyle bir şişip, bir sönüyordu. Büyüyüp, küçülüyordu onun karşısında. Sonra nedendir bilmiyorum ama "Yangın var!" Yangın!" diye bağırmağa başladım.

Evet, aşık oldum Ceren'e. Ve o bir psikopat.

Annem Babamı Aldatıyor

Babam düz lisede tarih öğretmeni. Tarih öğretmenlerinin nasıl olduğunu bilirsiniz, her sene on farklı sınıfa aynı hikayeleri anlatmaktan sıkılırlar ama sıkıldığını belli etmezler. Bunun yerine hayatlarını, giyinişleri, espri anlayışlarını sıkıcı hale getirirler. Benim babam da aynen böyle. Dünyanın en sıkıcı ve özensiz kişisidir. Ayakkabısını bile boyamadan gider bazen okula. Ancak son zamanlarda o babamdan eser kalmadı. Bütün giyiniş stili değişti. Eski kıyafetlerini çöpe attı. Her gün giydiği ayakkabı da yok ortalıkta. Onun yerine üç farklı güzel ayakkabısı var. Başta pek ilgimi çekmese bu değişim sonradan ilgimi çekmeye başladı çünkü hemşire olan annem nöbetteyken eve geç gelmesi, parfüm sıkması, annem yokken telefonda biriyle fısıltı halinde konuşması beni baya şüphelendirmişti; babam annemi aldatıyor olabilir. Bu yüzden onu takip etmeye karar verdim.

Yine annem nöbetteyken babam duş aldı, en güzel kıyafetini giydi, yeni kesilmiş saçına bir kez daha baktı ve evden ayrıldı. Ben de onu takip etmeye başladım. Babamın arabası olduğu için onu takip etmek zor olacaktı. O yüzden birkaç önceden kendi telefonumu arabada bilerek unuttum ve sürekli check-in yapan bir uygulama yükledim. Bu uygulama belli aralıklarda yer bildirimini yapıyordu. Böylelikle ben de babamın nerede olduğunu görecektim. Yapılan yer bildirimleri nihayet sabitleşmişti. Risso diye bir oteli gösteriyordu. Her şey tahmin ettiğim gibiydi. Hemen taksiye atlayıp, Risso adlı otele gittim. Babamın arabası otelin otoparkındaydı. Gittikçe heyecanlanıyordum. Otelin lobisine çaktırmadan girip, kolonlardan birinin arkasına saklandım. Babam lobide deri bir koltukta heyecanla oturuyordu. Saatine bakıp, etrafını koloçan ediyordu. "Bakalım nasıl biriyle aldatıyor annemi" dedim kendi kendime. Ve nihayet otelin asansöründen bir kadın indi. Mini bir kırmızı elbise giymişti. Sürdüğü ruj, rimel ve taktığı aksesuarla harika gözüküyordu kadın. İşin garip yanı kadın fena derecede tanıdık gelmişti. Gözlerimi kısıp, dudaklarımı büküp iyice baktığımda onun kim olduğunu anladım. Annemdi. Evet, evet bildiğim hemşire annemdi bu. Ağzım açık kaldı. Ve onları izlemeye başladım. Annem babamın yanına oturmuş ve birbirlerine ateşli bir şekilde dokunuyorlardı. İkisi de sırıtıyordu. Sonra babam annemin boynundan öptü ve gerisini izlemedim. Çıktım, gittim o otelden.

Annemin çalıştığı hastaneyi aradım. Telefonlara bakan ablayı tanıyordum. Annemi istedim. O abla şaşırıldı. "Canım annen üç aydır nöbetlere kalmıyor" dedi. İşte her şey şimdi rayına oturmuştu. Babam annem nöbetteyken kayboluyordu. Annem ise nöbette değildi. Demek ki son üç aydır bunlar düzenli olarak o otelde buluşuyorlardı. Yani babam annemi yine annem ile aldatıyordu ya da ikisi beni aldatıyordu. İçim rahatlaması gerekirken daha da gerilmiştim. Hiçbir şey çaktırmadan iki hafta geçirdim böyle. İki hafta sonra ise annem ile babam garip hal ve davranışlarla odama girdi. O an kulaklıktan şarkı dinliyordum. Onlar o suratını görünce, "Aha anladığımı anladılar" dedim. Tam konuşacaktım ki onlar konuştu: "Seninle bir konu hakkında konuşmak istiyoruz." dedi annem ve sonra babama gergin gergin baktı. Sonra babam dayanamadan, "Annem hamile" dedi gülerken. Annem de gülmüştü ama hemen sonra benim tepkimi ölçmek için bana çekingen çekingen baktı. Ben de "Aa ne güzel" dedim gülerken. Annem ile babam hemen ciddileşti. "Şaşırmadın mı?" dedi. Nasıl şaşırabildim ki. "Hayır" dedim ve biraz daha konuştuk. Nihayet annem ile babam ikna olmuştu. Odamdan çıkarken dayanamadım ve "Anne!" dedim. Annem de bana döndü. "Efendim?" dedi. "Kırmızı sana çok yakışıyor" dedim sırıtarak.

İlk Öpüşmem

İlkokuldan beri çok çekingen biriyimdir. Aynı lisede olsaydık büyük ihtimalle bana durduk yere iyi davranırdınız. Arkamdan, "İyi çocuk ya! Yanlışını görmedim" derdiniz. Siz teneffüslerde yüksek sesle kahkahalar atarken ben gölgelerimize basarak sessizce sınıfa girerdim. İşte bu kadar çekingen biriyim. Bu yüzden hiç sevgilim olmadı. Kendi kendime çok kıza aşık oldum ama yanına gidip konuşmayı bırakın, derste çaktırmadan bakamadım bile. Sadece beden derslerinde herkes aşağıda voleybol oynarken ben sınıfa çıkar ve sevdiğim kızları perdelerin arkasından izlerdim. O an neden onlara aşık olduğumu anlardım. Bembeyaz gömlekleri ve mini etekleriyle öyle gülerlerdi ki sanki havayı ısıtan güneş değil de onlardı. Hala nasıl oldu bilmiyorum ama aşık olduğum kızlardan biriyle sevgili oldum. Benim çekingen ve kızaran yüzümü çok sevdiğini söyledi ve hiç yaşamadığım şeyleri yaşattı. Aklınıza hemen seks geldi değil mi? Ne yazık ki seks değil o yaşattıkları. Biz hala öpüşmedik.

Öpüşmedik ama birçok kez öpüşmeye çok yaklaştık. Tahmin ettiğiniz ilk adımı hep o attı. Bense hep bir bahane ürettip, kaçtım. Kaçmamın sebebi ise öpüşmeyi bilmememdi. Onun tavrını bakacak olursak o biliyordu. Bir erkek olarak çok utandım o an. Bir kız beni öpmeye çalışıyordu. Ben ise karşılık veremiyordum. Bir şekilde öpüşmeyi öğrenmem lazımdı. Onunla en iyi şekilde öpüşmeliydim. Sevgilim Emel ile sözleştik. Tam haftaya bugün aynı saatte tekrar deneyecektik ve bu kez kaçmayacaktık. Sözleşmiştik ama bu soruna nasıl çözüm bulacaktım, bilmiyordum. İnternette onlarca araştırma yaptım. Ama pratik olmadan hepsi havada kalıyordu.

İki gün geçmiş ve büyük güne beş gün kalmıştı. Ben ise bir adım bile atamamıştım. Kara kara düşünüp, giderken arkadan biri seslendi bana. Gelen Arda'ydı. Okulun en popüler çocuklarından biri ve Emel'in samimi bir arkadaşıydı. Emel ile sevgili olunca samimileşmiştik. Önceden benim varlığımdan bile bihaberdi. "Ne düşünüyorsun böyle kara kara?" dedi gülerek ve o bembeyaz kusursuz dişlerini göstererek. Ona anlatmaya karar verdim. Ne de olsa popüler çocuktü. Eminim ki nasıl öpüşeceğim konusunda bana yardımcı olabilirdi. Her şeyi anlatınca asfalta yuvarlanmaya başladı kahkaha atarak. Herkes bize bakıyordu. Gözlerinden yaş gelerek, "Safim benim ya" dedi bana. Ben ise kızardım ve yere baktım.

Aradan üç gün daha geçmiş ve büyük güne iki gün kalmıştı. Arda bana bir çözüm bulmuştu. On sekiz yaşlarımızıza girdiğimiz için Karaköy'deki genelevi ziyaret edecek ve orada bir fahişe bulup, öpüşmeyi deneyecektim. Yapamasam bile o yardımcı olacaktı bana. Ne de olsa onun günlük işiydi. Başta sıcak bakmasam da yapılabilecek en mantıklı şey gibi geldi. Geneleve gittiğimizde ağız açık kaldı. Oradaki herkes 40 yaşından büyüktü. Hayal ettiğim gibi genç biri yoktu. Çoğunun göbeği bile vardı. Aşırı makyajları ve ucuz kıyafetleri midemi bulandırdı. Arda ise ortamı hayranlıkla izleyip, sırtıyordu. Sonra bana baktı. "Haydi aslanım!" dedi ve sırtıma vurdu. Ben de zar zor birini beğenerek, içeriye girdim. Karşımdaki kadın içlerindeki en genci ve en güzeliydi ama yine de gargamelin annesi gibiydi. Çekin çekine ona baktım. "Ayol ne çekingen bir şeymiş sen" diye güldü. Bir elinde sigara vardı. Öksürdüm ve hapşırdım çünkü alerjim vardı. Bunu fark edince, "Amman be amma da masraflıymış sen" dedi ve sigarasından bir nefes daha alarak söndürdü ve soyunmaya başladı. Ben o an "Dur" dedim. Kadın şaşırdı. Derin nefes alıp, durumu anlattım. O da Arda gibi kahkaha attı. Komik olan neydi bir türlü çözemiyordum. "Tamam gel yanıma" dedi. Gittim. Ona

gereksiz derece yaklaştı. İğrenç parfümünün kokusu burnumu sağır etmişti. "Gözlerini kapat" dedi. Öyle yaptım. Sonra yaklaştı. Nedense bir an gözlerimi açtım ve sapsarı olan ve aralarına tavuk döner kaçmış dişlerle karşı karşıya kaldım. İğrendim. Hemen ayağa kalkıp, "Yapamayacağım" dedim ve oradan çıktım. Kadın da "Beğenmedin mi lan!" dedi ve arkadan çok ağır küfürler etti. Emel ile öpüşmeyi böyle birinden öğrenecek değildim.

Arda şaşırdı. "Ne çabuk geldin?" diye sordu. Cevap vermedim. Hemen çıktık oradan. Bir kez daha sordu. Ben de her şeyi anlattım. Anlamlı anlamlı güldü bu kez. Usulca İstiklal'e çıkıp, oradan da otoparka gittik. Arda babasından arabayı ödünç almıştı. Ben söylenmeye başlanmıştım arabaya binince. "İki gün kaldı ve ben daha hiçbir şey bilmiyorum. Nasıl yapacağımı bilmiyorum" dedim. Arda ise sessizdi. Emel'i düşündüm. Hayal kırıklığına uğrayacaktı. "Lisedeyken safin biriyle öpüşmeye çalışmıştım" diye anlatacaktı üniversitedeki arkadaşlarına gülererek. Tam ağlayacak gibi olmuştum ki Arda'nın bana baktığına gördüm. Hiçbir şey denemeden hızla dudaklarıma yapıştı. Gözlerim pörtledi. Ama hiçbir şey de yapmadım. Dilini hissedebiliyordum. Benim ağzımın içindeydi. Sert ve kurumuş dudaklarını da hissediyordum. Ben ise hiçbir şey yapmıyordum. Dilim felç gibi hareketsizdi. Birkaç saniye sonra dilim de Arda'nın dili gibi hareket etmeye başladı ve uzunca öpüştük. Ayrıldığımızda ikimiz de nefes nefeseydik. Arda derin derin bana baktı. Sonra da arabayı hızlıca sürerek beni eve bıraktı. Ayrılırken hiçbir şey dememişti. Sessizce gitmiştik. Ben de eve koşarak gittim.

Büyük gün geldiğinde o ağacın altında Emel'i bekliyordum. Gülererek geliyordu. Yanıma oturdu. Elimi tuttu. "Eee?" dedi. Ben de Arda'yı düşünerek onun gibi hareket ettim. Hiçbir şey demeden hızla Emel'in dudaklarına yapıştım ve dilimi hareket ettirdim. O da cevap verdi ve uzunca öpüştük. Emel hayran hayran bakıyordu bana. Hoşuma gitmişti. Sonra el ele tutuşarak sınıfa gittik. Arda'ların yanına vardığımızda Arda bana hiçbir şey olmamış gibi bakıyordu. Ben de öyle davrandım. Konuştuk, eğlendik, derslere girdik ve o okul gününü bitirdik. Arda beni ve Emel'i babasının arabasıyla bırakacaktı. Emel çok mutluydu. Ben ise gergin. Arda ise gülümseyerek Emel'i dinliyordu. Önce Emel'i bıraktık çünkü en yakın ev onundu. Sonra Arda beni bırakmak için eve sürdü. İkimizde konuşmadık. Evin oraya gelmiştik. Tam inecektim ki Arda, "Şey.. Dün için özür dilerim" dedi. Bana o derin gözleriyle bakarak. Bu kez ben cevap vermedim. Bana iki gün önce yaptıklarının aynısını yaptım ve o kurumuş dudaklarını asıldım. Öpüştük. Sonra da hızlıca inerek, eve koştum. Odama girdiğimde nefes nefeseydim. Artık kimi sevdiğimi bilmiyordum.

Kuzenim Eşcinsel

Benle yaşıt olan erkek kuzenim var. Ailesi işlerinden ötürü yurt dışına gitmek zorunda kaldı ama onu götüremediler çünkü eğitimini burada tamamlaması gerekiyor. Sıfırdan bir dil öğrenip vakit kaybedeceğine burada kalıp, bitirmesinin daha mantıklı olacağını düşündüler. O nedenle bizim evde kalmaya başladı. Evimiz küçük olduğu için benim yatağımı ranzaya çevirdiler ve kuzenimle yani Utku'yla beraber kalmaya başladık. Birbirimizi pek tanı mıyorduk çünkü Utku Antalya'da oturuyordu. Anca iki yılda bir görüşüyorduk. Aramızda soğukluğun sebebi buydu.

Zamanla iyi arkadaş olsak da zamanla ondan farklı şeyler hissettim. Bilgisayarı ortak kullanıyorduk. Ve ne zaman elime alsam Chrome'daki tüm geçmiş silinmiş olunuyordu. Başta porno izlemiştir diye düşünmüştüm ama benim yanımda porno sitelerine girmeye pek çekinmiyordu. Ben odadayken rahatlıkla bakıyordu. Sildiği geçmiş porno değilse nedir? Ondan garip olan başka şey ise gizli gizli telefon görüşmeleri yapıyor olmasıydı. Ben ne zaman onun görüş alanına girsem hemen telefonu kapatıyordu. Benden bir şeyler sakladığına emin oldum.

Aynı lisedeyiz ve kısa sürede okulda popüler oldu. Beni tanımayanlar bile onu tanıyor. Hatta onun sayesinde benimle tanışanlar bile var. Sınıfta çekindiğim, sert mizaçlı bir arkadaşım var. İsmi Yasin. Nedeni bilmiyorum ama hep ondan çekinmişimdir. Ne zaman benle konuşmaya çalışsa kısa kesip, işime bakardım. Kuzenim Utku, Yasin'in en iyi arkadaşı oluverdi. O kadar iyi arkadaş oldular ki haftada bir iki gün onlara yatmaya gidiyordu.

Bir gün eve geç geldim. Odama girdiğimde Utku'nun bilgisayarım bir şeyler kurcaladığını gördüm. Üzerinde sadece boxer vardı. Beni görünce hemen bilgisayarı kapattı ve üstünü giyip, Yasin'lere yatmaya gitti. Merak etmişim bilgisayarı neden kapattığını. Hemen açtım ve tarayıcıdaki geçmişe baktım. Ve ağzım açık kaldı. Geçmiş tamamen gay videoları ile doluydu. O an kafama dank etmişti. Utku eşcinseldi. Bu yüzden benden sürekli kaçınıyordu. Anlarım diye korkuyordu. Telefon görüşmeleri de bir aşığının olduğunu gösteriyordu. Ne iğrenç! Hemen koşup, annelere anlatmam lazımdı. Bu iğrençliği öğrenmeleri gerekirdi. Odadan çıkmak için tam hareket etmişti ki elimde yeterli kanıt olmadığını anladım. Biraz daha bekleyip, onu gözlemlersem muhakkak bir şeyler yakalardım. Ve öyle yaptım.

Yasin ile olan samimiyeti beni şüphelendirmişti. Birbirine çok fazla el şakaları yapıyordu. Birbirine çok temas halindeydiler. Utku'nun haftada iki kez ona gitmesi de tek bir gerçeğe götürüyordu insanı. Yasin ile Utku'nun ilişkisi vardı. Ranzanın alt katında uyuyormuş gibi yaparken bir mucize oldu. Utku odada o telefon görüşmelerinden birini yaptı. Beni tehdit olarak görmemişti bu kez. Dinledim. Birisiyle meydandaki simit sarayında buluşacaktı. Utku gözleriyle beni yokluyordu ve kısık sesle konuşuyordu. Karar verdim o an. Onu takip edecektim. Utku gidince bende hızla peşinden gittim. Telefonum elimde hazırды fotoğraf çekmek için. Şüpheli gördüğüm her şeyin fotoğrafını çekecektim. Utku simit sarayında bir adamla buluştu. Demek ki sadece Yasin ile beraber değildi. İnternet tanıştığı insanlarla da beraber oluyordu. O an kusasım geldi. Ve konuşmaya başladılar. Tereddüt etmeden hızla yanlarına gittim. Beni görünce ikisinin de ağzı açık kaldı. "Her şeyi biliyorum" dedim. Utku bana ciddi ciddi bakıyordu. Onu hiç böyle görmemiştim.

“Utku sen büyük bir yanlış içindesin. Eşcinsel olduğunu biliyorum. Bizimkilere söylememiz lazım. Belki tedavisi vardır” dedim yanlarına oturarak. Utku hala şaşkındı. Ağzını önce kapatıp, sonra da bir şeyler demek için açmıştı ki karşısındaki adam konuştu. “Eşcinsellik hastalık değildir. Ayrıca tedavisi de yoktur” dedi. Şaşırmadım. Ne de olsa o da eşcinseldi. Böyle düşünmesi normaldi. Utku derin bir nefes aldı. “Ben eşcinsel değilim” dedi. İnkâr ediyordu. “Yasin ile çok samimi olman, gizli telefon görüşmeleri ve bilgisayarda izlediğim gay pornolar pek öyle demiyor ama” dedim. Utku tekrar derin nefes aldı. “Ben eşcinsel değilim. Eşcinsel olan sensin. O videoları sen izledin. Uzun süredir izliyorsun ama kısa süre sonra bu hiç yaşanmamış gibi davranıyorsun. Eşcinsel olmadan ziyade bu beni korkuyor” dedi. Hiçbir şey anlamadım. “İlk geldiğim gün fark ettim. Birkaç kez seni yakaladım. Ama hiç yakalanmamış gibi davrandın. Ayrıca Yasin’e bakışların ve onu sürekli iştahla izlemen de dikkatimi çekti. Sonra Yasin’i soyunma odasında diziklerken ona yakalandın. Az kalsın dayak yiyordun. Ben müdahale ettim de zor kurtuldun ama kısa süre sonra onu da unuttun. Ve bu beyefendi de telefonda konuştuğum kişi. Kendisi psikolog bu konuda uzman” dedi. Ben ne olduğunu anlayamadan sözü o devraldı. “Emin değilim ama anladığım kadarıyla kişiliği parçalamışsın. Biri eşcinsel diğer ise homofobik. Kendi işlediğin davranışları unutarak ve ortaya çıkan ipuçlarını da başkalarına mal ederek kendini rahatlatıyorsun çünkü asıl kimliğinden utanıyorsun” dedi ve konuşmaya devam etti.

O an anlamıştım. Utku haklıydı. Onca zaman eşcinsel olan bendim. Bu canımı çok acıttı. Canımı daha çok acıtansa ben Utku’yu ispiyonlamaya çalışırken o ise bunca zaman bana yardım etmek için ellinden geleni yapmıştı. İnanamıyorum. Ben eşcinselim.